

Den 26. august 2002 afgav jeg en endelig rapport vedrørende min inspektion den 6. marts 2002 af detentionen i Tønder. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. om nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter en udtalelse af 23. januar 2003 med bilag fra Politimesteren i Tønder og en udtalelse af 14. februar 2003 fra Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 1. Detentionslokalerne

Jeg bemærkede at det forhold at der er ridsemærker på vægge, døre og vinduer kan give det indtryk at visitationen i nogle tilfælde ikke er foretaget med tilstrækkelig omhu idet de indsatte har kunnet medbringe genstande som har kunnet bruges til disse beskadigelser. Uanset at detentionslokalerne også bruges som venterum, gik jeg ud fra at politimesteren ville overveje at indskærpe reglerne for visitation ved detentionsanbringelser.

Politimesteren har i sin udtalelse af 23. januar 2003 oplyst at der er sket en sådan indskærpelse. Politimesteren har i den forbindelse oplyst at det fremover noteres i detentionsrapporten hvis der ikke er taget effekter fra den pågældende. Dette vil ske ved angivelse af et minus i rubrikken ”Effekter frataget den tilbageholdte”. Politimesteren har i den forbindelse henvist til Rigspolitechefens rundskrivelse af 15. januar 2003 hvori Rigspolitechefen på baggrund af ombudsmandsembedets erfaringer med inspektionerne af detentioner indskærper vigtigheden af at bestemmelserne i detentionskundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter i detentionsrapporten udfyldes, og viderebringer

nogle anbefalinger fra inspektionsrapporterne. Politimesteren har oplyst at denne skrivelse er indskærpet over for medarbejderne i ordenspolitiet.

Jeg har noteret mig det oplyste, jf. også punkt 2.

Jeg bad politimesteren oplyse om eventuelle planer for istandsættelse af detentionslokalerne.

Politimesteren har oplyst at lokalerne blev istandsat i oktober 2002 hvor vægge, lofter, gulve og døre blev renoveret og malet, og at lokalerne nu fremtræder lyse og velholdte.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2. Rapportgennemgang

I 2 af de 15 tilfælde som min rapportgennemgang omfattede, er rubrikken om hvorledes der blev forholdt med den tilbageholdte (overgivet til andre, indbragt til hospitalet, forsorgshjem eller lignende eller indsat i politiets detentioner) ikke udfyldt. Det drejer sig om anbringelser den 11. november og 25. december 2001. Det fremgår imidlertid på anden måde af detentionsrapporten i disse tilfælde at også disse tilbageholdte blev indsat i detentionen – i det ene tilfælde dog alene af rubrikken til angivelse af foreløbig anbringelse. Jeg lagde ud fra denne oplysning og oplysningen i rapporten om at der var lægetilsyn, til grund at der var tale om en egentlig detentionsanbringelse og ikke en venterumsanbringelse i detentionen. Hvis denne antagelse var forkert, bad jeg politimesteren om at meddele mig det.

Politimesteren har oplyst at denne antagelse er korrekt.

Jeg her noteret mig det oplyste.

Da der i intet af de 15 tilfælde – fuldt ud – var forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, hvorefter samtlige punkter i detentionsrapporten skal udfyldes, henstillede jeg til politimesteren at indskærpe notatpligten. Jeg bad om underretning om hvad der skete i anledning af min henstilling.

Politimesteren har oplyst at notatpligten er indskærpet. Politimesteren har præciseret at det på det kvartalsvise møde med de vagthavende der fandt sted den 4. september 2002, er indskærpet over for de vagthavende at notatpligten skal efterleves 100%, og at alle rubrikker i detentionsrapporten (således) **skal** udfyldes. Der udfærdiges referat af disse møder, og referatet fordeles i huset.

Som nævnt under pkt. 1, har politimesteren i sin udtalelse tillige oplyst at Rigspolitechefens rundskrivelse af 15. januar 2003 er indskærpet over for medarbejderne i ordenspolitiet.

Under de enkelte punkter i rapporten hvor jeg har kritiseret at der ikke er gjort notat i overensstemmelse med kundgørelsen og henvist til min henstilling under pkt. 2 om indskærpelse, har politimesteren henvist til det oplyste under dette punkt om indskærpelse.

I slutningen af sin udtalelse har politimesteren desuden oplyst at politiet – for i fremtiden at undgå fejl i procedurerne vedrørende detentionsanbringelse – har besluttet at alle detentionsrapporter skal til vicepolitiinspektøren til efterfølgende kvalitetskontrol. Hvis der i den forbindelse konstateres mangler eller fejl, sker der løbende underretning af vagthavende.

Justitsministeriet har i ministeriets udtalelse anført følgende:

” ...

Det fremgår af inspektionsrapporten sammenholdt med politimesterens udtalelse, at der i en række tilfælde ikke er gjort notat i detentionsrapporten i overensstemmelse med detentionskundgørelsens regler. Det drejer sig bl.a. om tidspunktet for lægetilkald, tidspunkterne for henholdsvis anholdelse, indbringelse og fremstilling, tidspunkterne for foreløbig og endelig anbringelse samt løsladelse, tidspunkterne for gennemførelse af visitation og oplysninger om efter hvilken bestemmelse visitation er gennemført. Desuden mangler i stort set samtlige tilfælde notat om indhentelse af udskrift fra Kriminalregistret, ligesom det kun i enkeltstående tilfælde er noteret, at der er givet tilbageholdte vejledning.

Politimesteren har i sin udtalelse oplyst, at detentionskundgørelsens regler om notatpligt er blevet indskærpet over for politikredsens personale, ligesom der er truffet bestemmelse om, at samtlige detentionsrapporter skal tilgå vicepolitiinspektøren med henblik på løbende 'kvalitetskontrol'. Politimesteren henviser endvidere til, at Rigspolitechefen i en skrivelse af 15. januar 2003 til samtlige politikredse har indskærpet vigtigheden af, at detentionskundgørelsen overholdes. Den nævnte skrivelse er ligeledes indskærpet over for politikredsens personale.

Justitsministeriet finder det beklageligt, at der i de omhandlede tilfælde ikke er forholdt i overensstemmelse med detentionskundgørelsens regler om notatpligt, men på baggrund af det af politimesteren anførte foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere.

...”

Jeg har noteret mig at politimesteren både efter modtagelsen af min rapport og igen efter modtagelsen af Rigspolitechefens skrivelse af 15. januar 2003 har indskærpet overholdelse af kundgørelsens regler om notatpligt. Jeg har endvidere noteret mig det oplyste om den kvalitetskontrol som nu foretages.

Jeg har endvidere noteret mig at Justitsministeriet har udtalt kritik over for politimesteren i anledning af at der i en række tilfælde ikke er handlet i overensstemmelse med kundgørelsens regler om notatpligt.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse om der, som anbefalet i Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen, i Tønder politikreds havde været foretaget en undersøgelse af om der i kredsen findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer. I givet fald bad jeg politimesteren om at oplyse om resultatet heraf.

Politimesteren har oplyst at der hverken findes forsorgshjem eller lignende i politikredsen. Nærmeste sted der på forsvarlig vis kan tage sig af berusede personer, ligger i Hoptrup i Haderslev Politikreds.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.2. Lægeundersøgelse

Jeg bad politimesteren om at oplyse om der var lægeundersøgelse i et konkret tilfælde hvor det af detentionsrapporten fremgik at der blev tilkaldt læge, men ikke at lægeundersøgelse rent faktisk fandt sted (en anbringelse den 25. december 2001). I givet fald bad jeg politimesteren om at oplyse hvornår lægetilsynet fandt sted. Hvis der ikke var lægetilsyn, bad jeg politimesteren om at oplyse hvorfor.

Politimesteren har oplyst at lægevagten som blev tilkaldt to minutter efter indbringelsen af den tilbageholdte, aldrig kom, og at politiet ikke har fået oplyst årsagen hertil. Den tilbageholdte blev løsladt ca. 6 timer og 20 minutter efter tilkaldet af læge.

Det fremgår ikke om der blev rykket for tilsyn.

Justitsministeriet har i sin udtalelse bemærket at det efter ministeriets opfattelse er beklageligt at der ikke blev gennemført lægetilsyn i denne sag, uanset at dette tilsyneladende skyldtes fejl fra lægevagtens side. Det er således politiets ansvar at sikre sig at der gennemføres det nu obligatoriske tilsyn. Da det alene drejer sig om et enkeltstående tilfælde, og da der generelt ikke er problemer med lægetilsyn, har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at foretage sig yderligere.

Jeg er enig med ministeriet i at det er politiets ansvar at sikre sig at der gennemføres lægetilsyn i overensstemmelse med kundgørelsen. Hvis lægen ikke kommer inden for rimelig (den opgivne) tid, må politiet således rykke for undersøgelsen. Jeg henviser i øvrigt til kundgørelsens § 14 hvorefter lægeundersøgelse skal foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, og at vagthavende ved lægevalget skal vurdere hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt. Hvis (det viser sig at) lægen ikke kan komme inden for rimelig tid, må politiet derfor overveje om der i stedet skal ske indbringelse til skadestue.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse om det, som det umiddelbart synes at fremgå af sagerne, forholder sig sådan at politiet i Tønder anvender lægevagten ved tilsyn. I givet fald bad jeg politi-

mesteren om at oplyse om denne ordning fungerer tilfredsstillende. (Ud fra min gennemgang af de konkrete sager syntes der ikke at være tale om generelle problemer med hensyn til gennemførelse af lægetilsyn inden for rimelig tid efter tilkaldet/indbringelsen). Såfremt der var indgået aftale med praktiserende læger eller sygehuslæger, eller en sådan aftale havde været overvejet, bad jeg om nærmere oplysninger om denne ordning/disse overvejelser.

Politimesteren har bekræftet at politiet i Tønder anvender lægevagten til undersøgelse af detentionsanbragte. Der er ikke indgået en egentlig aftale med lægevagten. Bortset fra i det konkrete tilfælde der er nævnt ovenfor, har der hidtil ikke været problemer med denne ordning.

Jeg har noteret mig det oplyste. Da ordningen med anvendelse af lægevagten (generelt) fungerer tilfredsstillende, foretager jeg mig ikke mere vedrørende den fremgangsmåde som politiet i Tønder anvender ved lægetilsyn. Dog bemærker jeg for en ordens skyld at jeg går ud fra at politiet vil kontakte Rigspolitechefens administrationsafdeling hvis der i fremtiden skulle vise sig problemer med gennemførelse af et effektivt lægetilsyn med de detentionsanbragte, jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 til kundgørelsen.

Det fremgår i flere tilfælde af detentionsrapporten at lægen personligt har skrevet sine bemærkninger ind i detentionsrapporten. Idet jeg henviste til detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), hvorefter der er pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, bad jeg politimesteren om at oplyse om lægerne i nogle af sagerne (tillige) havde afgivet en skriftlig erklæring på blanket P153. I bekræftende fald bad jeg om kopi af erklæringen i de pågældende sager. I benægtende fald gik jeg ud fra at politimesteren ville foranledige at lægen – såfremt han/hun ønsker at afgive skriftlige bemærkninger – fremover afgiver dem på blanket P153.

Politimesteren har oplyst at lægerne i 2 tilfælde tillige har afgivet erklæring på blanket P153, og politimesteren har vedlagt kopi af disse erklæringer. Politimesteren har i øvrigt bemærket at blanket P153 ligger – og også inden inspektionen lå – hos vagthavende der sørger for at lægen, hvis denne

ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, afgiver dem på blanket P153 som derefter opbevares sammen med detentionsrapporten.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg bad endvidere Justitsministeriet om at oplyse om kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., omfatter alle bemærkninger som lægen måtte ønske at komme med skriftligt, herunder (enkeltstående) bemærkninger som ”kan detentionsanbringes”, ”ingen bemærkninger” og lignende, således at blanket P153 også skal anvendes ved sådanne bemærkninger. Efter den nævnte bestemmelse skal blanket P153 anvendes til ”lægens eventuelle skriftlige bemærkninger”

Justitsministeriet har i den anledning udtalt følgende:

”...

Justitsministeriet har drøftet spørgsmålet med Rigspolitichefen og skal på den baggrund oplyse, at der med bestemmelsen i kundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., tages sigte på egentlige indholdsmæssige bemærkninger, som lægen måtte finde det fornødent at afgive skriftligt. Der stilles således ikke krav om, at enkeltstående bemærkninger, som lægen lige så vel kunne have fremsat mundtligt over for vagthavende, påføres blanket P153. Disse bemærkninger kan således efter Rigspolitichefens og Justitsministeriets opfattelse påføres selve detentionsrapporten.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.2.1. Tidspunktet for tilkald af læge

I kundgørelsens § 6 er det anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den

tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Når der blev set bort fra 3 tilfælde hvor der skete lægeundersøgelse på skadestuen før indbringelsen til politistationen, og hvor der derfor reelt ikke er tale om et tilkald, var der i intet tilfælde oplysning om at lægetilkald skete før indbringelsen til politistationen (under transporten). I 8 tilfælde fremgik det at lægetilkald skete efter indbringelsen, mens det i 3 tilfælde ikke fremgik om det skete før eller efter indbringelsen.

På denne baggrund og idet jeg henviste til bestemmelsen i kundgørelsens § 6, bad jeg politimesteren om at oplyse nærmere om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Politimesteren har oplyst at den nye detentionskundgørelse blev gennemgået med vagthavende-gruppen da kundgørelsen trådte i kraft (den 1. august 2001). § 6 blev også gennemgået, og det blev præciseret at vagthavende allerede under transporten til politistationen af en spirituspåvirket person som skal detentionsanbringes, skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse. Denne pligt er – i anledning af min rapport – på ny indskærpet på mødet med de vagthavende den 4. september 2002, og igen efter modtagelsen af Rigspolitichefens rundskrivelse af 15. januar 2003. Politimesteren har i tilslutning hertil anført at det er hendes opfattelse at alle i huset er klar over vigtigheden af at denne fremgangsmåde følges, og at politiet derfor fremover vil være i stand til i alle sager at foranledige at lægetilsyn sker snarest muligt – og ikke senere end en time efter indbringelsen.

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder om indskærpelse af reglen i kundgørelsens § 6 senest efter modtagelsen af Rigspolitichefens rundskrivelse af 15. januar 2003.

Ad punkt 2.3. Oplysninger fra kriminalregistret

Jeg gik ud fra at politimesteren i forbindelse med den henstilling som jeg under pkt. 2 havde afgivet om indskærpelse af notatpligten, tillige ville indskærpe pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregistret (såfremt jeg havde ret i at grunden til at jeg ikke havde modtaget disse udskrifter, var at de ikke var vedlagt rapporten).

Politimesteren har oplyst at det også er indskærpet at de oplysninger der indhentes fra kriminalregistret, skal vedlægges rapporten i form af en udskrift fra registret.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad punkt 2.4.2. Visitation mv.

Jeg tilkendegav at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, som det var sket i et konkret tilfælde, selv om der efter kundgørelsen (og blanketten) alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget. I det konkrete tilfælde var det angivet ved et 0.

Som nævnt under pkt. 1, har politimesteren i forbindelse med oplysning om indskærpelse af reglerne om visitation oplyst at det fremover noteres i detentionsrapporten hvis den pågældende ikke er frataget effekter. Dette vil ske ved angivelse af et minus i rubrikken "Effekter frataget den tilbageholdte".

Jeg har (under pkt. 1) noteret mig det oplyste.

Jeg udtalte at det var en fejl at der alene var angivet initialer på de polititjenestemænd der havde foretaget visitationen. Jeg henviste til at det udtrykkeligt i bestemmelsen i kundgørelsens § 13, stk. 5, er angivet at "navnene" på de polititjenestemænd som har foretaget visitationen, skal noteres i

detentionsrapporten. Jeg gik ud fra at politimesteren ville indskærpe at der skal ske en angivelse af navnene på de pågældende.

Politimesteren har oplyst at anvendelsen af initialer skyldes at samtlige medarbejdere i politiet i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) er kendt ved vedtagne og i systemet oprettede initialer (på tre bogstaver) der gør det let at identificere de pågældende. Politimesteren har noteret sig kundgørelsens udtrykkelige ordlyd og er enig i at der skal forholdes i overensstemmelse hermed, men politimesteren vil – eventuelt i forbindelse med den revision af kundgørelsen som er omtalt i Rigspolitichefens skrivelse – rejse spørgsmålet om ikke anvendelse af initialer er tilstrækkeligt.

Justitsministeriet har for så vidt angår dette spørgsmål henvist til ministeriets udtalelser af 10. oktober og 21. november 2002 vedrørende mine inspektioner af detentionerne i Slagelse og Kolding. I sidstnævnte udtalelse henviser Justitsministeriet til udtalelsen af 10. oktober 2002 vedrørende detentionen i Slagelse.

I denne udtalelse (som er afgivet som svar på min anmodning til Justitsministeriet om en udtalelse om hvorvidt det er tilstrækkeligt at anvende fornavn på den polititjenestemand der har gennemført visitation af eller tilsyn med den detentionsanbragte, jf. min orientering af Politimesteren i Tønder herom i den endelige rapport s. 26-27) henviste Justitsministeriet til en udtalelse af 20. august 2002 som ministeriet havde indhentet fra Rigspolitichefen. Rigspolitichefen har heri anført følgende:

”...

Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 13, stk. 5, at 'navnene på de polititjenestemænd, der har foretaget visitationen, skal noteret i detentionsrapporten'. Af kundgørelsens § 18, stk. 5, fremgår, at det skal noteret i detentionsrapporten, at tilsynet er udført med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand, der har udført tilsynet.

Politimesteren i Slagelse har i sin udtalelse af 16. juli 2002 under pkt. 24 oplyst, at det er indskærpet, at der skal ske anførelse af navn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem.

Rigspolitiet skal oplyse, at hensigten med de omtalte bestemmelser i §§ 13, stk. 5, og 18, stk. 5, i kundgørelsen er, at man på en sikker måde kan identificere den polititjenestemand, som har foretaget de konkrete dispositioner.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at den fremgangsmåde, som nu anvendes af Slagelse Politi, opfylder det omtalte identifikationskrav i bestemmelsen.
...”

Justitsministeriet tilsluttede sig som nævnt det som Rigspolitichefen anførte.

Jeg har i en opfølgingsrapport af 22. november 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse anført at jeg forstår Rigspolitichefens udtalelse sådan at det – uanset at det af de nævnte bestemmelser i kundgørelsen fremgår at de pågældende polititjenestemænds navne skal anføres – er tilstrækkeligt at anføre initialer hvis blot det på en sikker måde er muligt at identificere den polititjenestemand som har foretaget dispositionen, f.eks. fordi det via initialerne i politiets sagsstyrings-system (POLSAS) er muligt at finde frem til den pågældende polititjenestemand.

Under henvisning til at det i den tidligere gældende kundgørelse (II, nr. 55, af 28. marts 1994) om tilsyn i § 17, stk. 5, var anført at der skulle gøres notat om tilsyn med underskrift eller initialer, mens det i den nugældende kundgørelse er anført at der skal gøres notat med angivelse af navn, anførte jeg videre at det således umiddelbart efter ikrafttrædelsen af den nye kundgørelse ikke længere syntes at være tilstrækkeligt at der anføres initialer.

Jeg tog imidlertid til efterretning at det er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, f.eks. via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

Da der således, trods ordlyden af kundgørelsen, ikke er et ubetinget krav om angivelse af navn, men alene et krav om en sikker identifikationsmåde, og da denne betingelse er opfyldt ved anvendelsen af det edb-system som politiet nu bruger (POLSAS), tilbagekalder jeg min kritik i den endelige rapport af at der alene var anført initialer i sagerne.

Jeg går ud fra at Rigspolitichefen – der som nævnt under pkt. 4 modtager en kopi af denne opfølgingsrapport til orientering – vil præcisere dette i forbindelse med den kommende revision af detentionskundgørelsen.

Ad punkt 2.5. Tilsyn

Jeg gik ud fra at Tønder politi har udstyr der er godkendt af rigspolitiet, men for en ordens skyld, og idet jeg henviste til oplysninger under inspektionen om at kameraet ikke skifter automatisk, bad jeg politimesteren om oplysning herom.

Politimesteren har oplyst at Rigspolitichefens afdeling C den 30. oktober 2001 foretog et eftersyn af overvågningsudstyret. Det blev konstateret at udstyret var i orden, og det kan derfor anvendes efter betingelserne i kundgørelsens § 18, stk. 2 og 3. Politimesteren har vedlagt en kopi af Rigspolitichefens skrivelse af 20. november 2001 herom.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende i et konkret tilfælde blev udtaget af detentionen. Det drejer sig om en anbringelse den 11. november 2001 hvor rubrikkerne på bagsiden af detentionsrapporterne til tilsynsnotater ikke er udfyldt. Den pågældende blev anbragt foreløbigt i detentionen kl. 18.10 og lægeundersøgt kl. 18.25 og blev senere på et ikke nærmere angivet tidspunkt overført til arresthuset. Såfremt den indsatte havde ophold i detentionen i længere tid, bad jeg tillige om en udtalelse om det forhold at der ikke er nogen tilsynsnotater.

Politimesteren har oplyst at den pågældende, som blev anholdt for spirituskørsel, var eftersøgt af kriminalpolitiet i Tønder i en røverisag, og at kriminalpolitiet derfor blev tilkaldt. Kl. 20.15 blev der udtaget en blodprøve til brug for DNA-undersøgelse i røverisagen. Den anholdte blev herefter overført til arresthuset.

Politimesteren har ikke oplyst om den pågældende havde ophold i detentionen frem til kl. 20.15, og politimesteren har heller ikke udtalt sig om de manglende tilsynsnotater. Ud fra de foreliggende oplysninger lægger jeg til grund at den pågældende havde ophold i detentionen frem til kl. 20.15 og dermed i en time og 50 minutter efter lægeundersøgelsen.

Det er beklageligt at der enten ikke er ført tilsyn med den pågældende i dette tidsrum, eller at der ikke er notater om tilsyn der er ført.

Jeg bemærkede generelt at det efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive hvornår der er sket udtagelse af detentionen, f.eks. ved udtrykkeligt at anføre det ud for sidste tilsyn – som det også var sket i nogle tilfælde. Politimesteren har oplyst at politiet i Tønder fremover i overensstemmelse med Rigspolitechefens rundskrivelse af 15. januar 2003 vil notere tidspunktet for udtagelsen af detentionen i detentionsrapporten (ud for sidste tilsyn).

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg kritiserede at der i de fleste tilfælde ikke var anført navn på den der har udført tilsynet. Jeg gik ud fra at politimesteren ville indskærpe overholdelsen af bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 5.

Politimesteren har henvist til sine bemærkninger i forbindelse med samme spørgsmål vedrørende visitation.

Justitsministeriet har for så vidt angår dette spørgsmål (bl.a.) henvist til ministeriets udtalelser af 10. oktober 2002 vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse.

Jeg henviser til gengivelsen heraf under pkt. 2.4.2., og jeg tilbagekalder på denne baggrund min kritik af at der kun er angivet initialer på de polititjenestemænd der har udført tilsyn i sagerne.

Jeg orienterede Politimesteren i Tønder om at jeg i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Slagelse havde antaget at bestemmelsen i kundgørelsens § 18, stk. 2, hvorefter de to første tilsyn skal ske ved fremmøde i detentionen, skulle forstås sådan at der sigtes til tilsyn efter at der har fundet lægetilsyn sted. Såfremt denne forståelse var forkert, havde jeg bedt Justitsministeriet om at meddele mig det. Da der under alle omstændigheder i omkring halvdelen af tilfældene ikke havde

været ført tilsyn ved fremmøde de første to gange efter indsættelsen i detentionen, gik jeg ud fra at politimesteren ville indskærpe pligten til personligt fremmøde de første to gange der udføres tilsyn med den detentionsanbragte.

I Rigspolitichefens skrivelse af 20. august 2002 som er nævnt under pkt. 2.4.2., har Rigspolitichefen tilsluttet sig min fortolkning. Rigspolitichefen har samtidig oplyst at rigspolitiet i en skrivelse til politikredsene har præciseret at der skal være udført to personlige tilsyn af en detentionsanbragt efter lægeundersøgelse før den elektroniske overvågning kan benyttes. Justitsministeriet har i sin udtalelse af 10. oktober 2002 i denne sag tilsluttet sig Rigspolitichefens udtalelse.

Politimesteren har oplyst at pligten til fremmøde de første to gange efter at der har fundet lægetilsyn sted, er indskærpet over for de vagthavende på mødet med dem den 4. september 2002.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse om der er fastsat lokale bestemmelser om tilsynets forløb, kundgørelsens § 18, stk. 6, og i givet fald sende mig en kopi heraf.

Politimesteren har oplyst at der den 2. juli 2001 er udfærdiget lokale retningslinjer som ved skrivelse af 1. marts 2002 er suppleret med lokale bestemmelser om opdatering i POLSAS. Politimesteren har vedlagt kopi af begge skrivelser.

Jeg har noteret mig det oplyste.

3. Opfølgning

Jeg betragter herefter sagen om min inspektion af detentionen i Tønder som afsluttet.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Tønder, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.